

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: *FRPS/29 /2011/Pan.*

A Független Rendészeti Panasztestület

25/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. január 15-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én – dr. Kádár András testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervek – a T. Városi Ügyészség és a T. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy a T. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya tartás elmulasztásának megalapozott gyanúja miatt 11010/2576/2010 bü sz. alatt indult büntetőeljárásban 2011. január 6-án meggyanúsították. A gyanúsítás ellen kívánt 8 napon belül panasszal élni a beadványában. Előadta, hogy a rendőrség annak ellenére gyanúsította meg a bűncselekmény elkövetésével, hogy a munkáltatója és rendőrség között 2010. november 18-tól folytatott levelezésből egyértelműen kitűnik, hogy a tartásdíjat letiltás révén a munkáltatója utalja át gyermeke édesanyjának.

A panaszos előadta továbbá, hogy az ő meggyanúsításának és a büntetőeljárás lefolytatásának az az egyetlen oka, hogy a feljelentő (a panaszos volt felesége) a t. városi rendőrség állományába tartozó nyomozó házastársa. A rendőrség a kollegialitás szellemében jár el

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ügyében. A panaszos már jól ismeri a feljelentő korábbi és jelenlegi támadásait, mely során hol a tartásdíj összegét, hol a fizetési határidőt vitatta, és az ehhez igénybe vett eszközöket, előbb a bíróságot, majd rendőrség kötelékébe tartozó férjét, akinek eljárása az ügyben „természetesen” mindenkor jogszerű és nem összeférhetetlen.

Mindezek alapján kérte, hogy a Testület vizsgálja ki az ügyét.

II.

A panaszos panaszbeadványában sérelmezte a rendőrség eljárását, elfogulatlanságát, és a gyanúsítás tényét.

1) A Testület első lépésként a hatáskörét vizsgálta a panaszbeadvány kapcsán.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogadó rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, illetve a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testületnek nem áll módjában a rendőrség azon fellépésével összefüggésben vizsgálatot indítania, amit egy büntetőeljárás során nyomozóhatóságként eljárva végez, tekintettel arra, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195-199. §-ai biztosítják ezen magatartásokkal szemben a jogorvoslat lehetőségét.

A fentiek ismeretében megállapítható, hogy a gyanúsítás és a büntetőeljárás lefolytatása miatt benyújtott panasz kivizsgálására a Testület hatásköre nem terjed ki.

A panaszos beadványában azt is sérelmezi, hogy ellene az eljárást azért folytatják, mert volt feleségének, vagyis a feljelentőnek a jelenlegi férje az érintett rendőrkapitányság állományába tartozik. Sérelmezi, hogy ügyében ennek a kapitányságnak az állománya folytat vizsgálatot.

A nyomozó hatóság tagjának kizárásáról a Be. 38-41. §-ai rendelkeznek, amelynek értelmében a nyomozó hatóság tagjával szemben a nyomozó hatóság vezetője, az utóbbi kizárása estében pedig a felettes nyomozó hatóság vezetője határoz a kérdésben. Az országos hatáskörű nyomozó hatóság vezetőjének kizárásáról az illetékes ügyész határoz.

Mivel ebben a kérdésben is a büntetőeljárás törvény előírásai az irányadóak, a Testületnek a nyomozó hatóság, illetve annak tagja kizárása iránti indítvány elbírálására szintén nincs hatásköre.

III.

A panaszos beadványa annak tartalma alapján a Testület álláspontja szerint egyrészt a Be. 195. § (1) bekezdés szerint gyanúsítás elleni panasznak minősül, így annak elbírálása a T. Városi Ügyészség hatáskörébe tartozik, másrészt a Be. 38. § (1) bekezdés b) és d) pontja szerinti kizárási indítványnak tekintendő, így annak elbírálása a Be. 39.§ (2) bekezdése alapján a T. Városi Rendőrkapitányság vezetője jogosult.

A Testület állásfoglalása szerint az ügyben nincs hatásköre, azonban az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. február 9.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag